

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obžalovaného **M. K. a spol.** pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. a iné vedenej na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 6 To 4/2013 na neverejnom zasadnutí 19. marca 2013 v Bratislave o návrhu obžalovaných M. K. a R. K. na odňatie a prikázanie veci v zmysle § 23 Tr. por. takto

r o z h o d o l :

Trestná vec obžalovaného M. K. a spol. vedená na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 6 To 4/2013 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. a iné sa tomuto súdu **n e o d n í m a .**

O d ô v o d n e n i e

Na obžalovaných M. K., R. K., P. B., R. B. a M. B. bola 12. septembra 2012 podaná na Okresný súd Dunajská Streda obžaloba na R. K. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. (bod I. obžaloby) a obžalovaných M. K., R. K., P. B., R. B. a M. B. pre prečin výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci spolupáchatelstvom podľa § 20, § 245 ods. 1 Tr. zák. a prečinom ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 20, § 156 ods. 1 Tr. zák. (bod II. obžaloby), ktorej trestnej činnosti sa mali dopustiť na skutkovom základe uvedenom v obžalobe Okresného prokurátora v Dunajskej Strede z 10. septembra 2012, sp. zn. 1 Pv 378/12.

Trestná vec obžalovaných bola pomocou technických prostriedkov pridelená na prejednanie a rozhodnutie do oddelenia samosudcu JUDr. Ladislava Piroso pod sp. zn. 1 T 207/2012. Príslušný samosudca po vykonanom dokazovaní vo veci rozhodol na hlavnom pojednávaní 24. októbra 2012 rozsudkom, ktorým všetkých obžalovaných uznal za vinných na skutkovom základe uvedenom v obžalobe, pričom ich konanie rovnako právne posúdil.

Za uvedenú trestnú činnosť bol obžalovanému **M. K.** uložený podľa § 364 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 41 ods. 1, § 38 ods. 4, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, m/ Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere **16 (šestnásť) mesiacov**, na výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovanému **R. K.** bol uložený podľa § 364 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 41 ods. 1, § 38 ods. 4, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, m/ Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere **16 (šestnásť) mesiacov**, pričom na výkon uloženého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 44 Tr. zák. súd upustil v bode I./ u obžalovaného R. K. od uloženia súhrnného trestu s poukazom na rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda zo 14. decembra 2011 sp. zn. 2 T 17/2011.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd zaviazal obžalovaného R. K. na náhradu škody vo výške 650,-€ poškodenému T. C. (bod I./ rozsudku).

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. boli poškodení F. M., T. S., P. B. a K. F. so svojimi nárokmi na náhradu škody odkázaní na konanie o veciach občianskoprávných.

Uvedeným rozsudkom boli odsúdení k podmieneným trestom aj obžalovaní P. B., R. B. i M. B., u ktorých sa rozsudok stal právoplatný dňom jeho vyhlásenia.

Proti uvedenému rozsudku podali odvolanie ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní obžalovaní M. K. a R. K. do výroku o treste (č. 1. 395), ktoré odôvodnili osobitným podaním z 23. novembra 2012 (č. 1. 409-410)

a spisový materiál bol postúpený Krajskému súdu v Trnave na rozhodnutie o opravných prostriedkoch, kde došiel 18. januára 2013. Pomocou technických prostriedkov bol pridelený na rozhodnutie do senátu JUDr. P. Sládka pod sp. zn. 6 To 4/2013, ktorého ďalšími členmi sú JUDr. Ivan Ilavský a JUDr. Marián Jarábek.

Príslušný predseda senátu vo veci určil ostatný termín verejného zasadnutia na 14. marca 2013. Vyrozumenie o tomto termíne prevzali obaja obžalovaní a ich obhajca dňa 27. februára 2013.

Dňa 7. marca 2013 boli krajskému súdu doručené podania oboch obžalovaných (č. l. 437-438), v ktorých obaja zhodne uviedli, že majú pochybnosti o nezaujatosti sudcov krajského súdu pre ich pomer k veci, nakoľko sa iba 4. marca 2013 dozvedeli, že poškodený F. M. je podľa jeho vlastného vyjadrenia vo veľmi dobrom priateľskom vzťahu s niektorým zo sudcov krajského súdu. Z toho dôvodu navrhli podľa § 23 ods. 1 Tr. por. vec odňať Krajskému súdu v Trnave a prikázať ju inému krajskému súdu napr. do Bratislavy.

Vzhľadom na vznesené námietky obžalovaných príslušný predseda senátu zrušil vo veci termín verejného zasadnutia, zabezpečil vo veci vyjadrenia sudcov krajského súdu a vec bola dňa 15. marca 2013 predložená najvyššiemu súdu na rozhodnutie v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorého príslušnosť ako delegujúceho súdu vyplýva z ustanovenia § 23 ods. 1 veta druhá Tr. por., preskúmal návrh obžalovaných na odňatie veci Krajskému súdu v Trnave a jej prikázanie inému príslušnému súdu, ako aj obsah súdneho spisu a dospel k záveru, že návrh obžalovaných nespĺňa zákonom požadované podmienky.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Zo znenia citovaného ustanovenia vyplýva, že odňatie veci príslušnému súdu a jej prikázanie inému súdu toho istého stupňa je prípustné len za podmienok, že pre takýto procesný postup existujú dôležité dôvody. Za dôležité dôvody v zmysle citovaného

ustanovenia je potrebné považovať také okolnosti, ktoré v konkrétnej trestnej veci zabezpečia lepšie uplatnenie základných zásad trestného konania prostredníctvom súdu, ktorému je vec delegovaná. Dôležitými dôvodmi sú okolnosti, ktoré zabezpečia náležité zistenie skutkového stavu veci, dodržanie zásady ústnosti a bezprostrednosti, čo najrýchlejšie prerokovanie veci, výchovné pôsobenie trestného konania na obvineného i na ostatných občanov a zabezpečia najmä dôveru občanov v nestranné, objektívne a spravodlivé rozhodnutie súdu v prípadoch, kedy sú vylúčení všetci sudcovia príslušného súdu. Námietku zaujatosti vznesenú procesnou stranou voči všetkým sudcom príslušného súdu považuje súdna prax za návrh na delegáciu v zmysle § 23 Tr. por.

Z článku 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky vyplýva, že nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon.

Preskúmaním spisového materiálu najvyšší súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali postup podľa § 23 ods. 1 Tr. por. Obžalovaní vo svojom návrhu ako dôvod na odňatie veci a zaujatosti sudcov krajského súdu videli v tom, že poškodený F. M. má byť v priateľskom vzťahu s niektorým zo sudcov krajského súdu.

Z ustanovenia § 31 ods. 1 Tr. por. vyplýva, že z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca, prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník, asistent prokurátora a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých úkon sa priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencovi alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

Pomerom k prejednávanej veci treba rozumieť napríklad, že uvedený orgán alebo jemu blízka osoba boli poškodení prejednanou trestnou činnosťou. Pomerom k osobám, ktorých sa úkon priamo týka a k ďalším osobám uvedeným v citovanom ustanovení sa rozumie, že je k uvedeným osobám najmä v pomere príbuzenskom, švagrovskom, druha a družky, prípadne vo vzťahu úzko priateľskom alebo nepriateľskom. Osobami, ktorých sa úkon priamo týka, sú najmä strany trestného konania.

Obaja obžalovaní svoj návrh na delegáciu odôvodňovali práve s poukazom na priateľský pomer „niektorého“ zo sudcov krajského súdu k poškodenému v predmetnej trestnej veci. Takýto vzťah poškodeného ku konajúcim členom senátu ani ostatným sudcom krajského súdu však nepodložili žiadnym konkrétnym dôkazom. Z ich strany išlo iba o ničím nepodložené domnienky, ktoré nemôžu byť dôvodom na postup v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. Z písomného vyjadrenia jednotlivých sudcov Krajského súdu v Trnave najvyšší súd zistil, že ani jeden z nich sa necíti byť v predmetnej veci zaujatý, resp. nemá žiaden vzťah k predmetnej veci ani stranám trestného konania.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že v posudzovanej veci neboli zistené žiadne dôležité dôvody, ktoré by odôvodňovali procesný postup podľa § 23 ods. 1 Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky trestnú vec obžalovaných M. K. a R. K. vedenú na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 6 To 4/2013 tomuto súdu neodňal.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 19. marca 2013

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Vyhotovil: JUDr. Peter Szabo

Za správnosť vyhotovenia: Gabriela Protušová